

28 november 2013

Beste ,

Deze week ben ik gastschrijver voor DS Avond, de avondkrant van De Standaard, voor de rubriek "*De Mening*".

Hierbij vindt u mijn bijdrage voor vandaag:

Zullen we nog eens een BV inhuren?

Mijn echtgenoot Guy is gisteravond zwaar aangeslagen thuisgekomen na onheilsberichten over de gezondheid van zijn bejaarde dementerende moeder. Dit wordt voor hem en voor ons een verhaal van een veel grotere persoonlijke zorg en beroep doen op veel meer zorgverstrekkers dan de klassieke huisdokter. Het lot van een dierbare mept ons hier keihard. Ik voel aan den lijve waarom ik als politica zo zwaar inzet op een grotere zorgsamenleving.

De kwaliteit van een samenleving laat zich voor mij niet enkel meten in groeicijfers. Ik vind welzijn en de manier waarop we omgaan met zorg voor anderen een even belangrijke parameter.

Uit een onderzoek van VUB-professor Mark Elchardus, in opdracht van de Socialistische Mutualiteiten, bleek gisteren dat 83% van de respondenten tevreden is over onze gezondheidszorg en onze welvaartsstaat steunt. We hebben dan ook een van de beste welvaartsstelsels ter wereld en daar mogen we fier op zijn. Uit hetzelfde rapport blijkt evenwel ook dat een meerderheid er ofwel aan twijfelt ofwel manifest van overtuigd is dat veel mensen met een uitkering profiteren van de sociale zekerheid. Ik krijg een hoogst onprettig gevoel als we hierover vervallen in veralgemeningen. We vinden het wel goed als die uitkering voor onszelf is - lees, we appreciëren de gezondheidszorg - maar die buurman profiteert misschien wel een beetje veel van zijn sociale uitkering. Om onze sociale zekerheid betaalbaar te houden, moeten de misbruiken er uiteraard uit. En daaraan wordt hard gewerkt zo bv. door het sanctioneren van werklozen die werkonwillig zijn, zij verliezen hun uitkering.

Maar waar ligt het probleem eigenlijk? We leggen geen link meer tussen de bijdrage die we betalen, de uitkering die we daarvoor terugkrijgen en het systeem van de solidariteit dat erachter schuilt. Onbekend is onbeminde? Laten we dan het sociale luik op onze loonbrief maar eens verduidelijken. Bijdragen en belastingen die men begrijpt, zorgen (misschien) voor wat meer begrip. Het geld van de sociale zekerheid komt immers niet uit een bankautomaat.

Of doe het anders. Plaats eens een Bekende Vlaming in de etalage van die sociale zekerheid. Ik lees de jongste twee dagen krantenkoppen over liefdadigheid van ons wielericoon Tom Boonen, ten voordele van kinderen met een hersenverlamming. Het

is opvallend hoe tal van hulpverlenende organisaties de jongste jaren met sportieve evenementen en BV-boegbeelden uitpakken om de Vlaming tot begrip en financiële steun aan te zetten. Op zich een goede marketingtool, en als het een organisatie helpt : well done. Het baart me wel zorgen dat zo'n gepersonaliseerd initiatief wel ons hart raakt en ons aanzet tot solidariteit, maar dat diezelfde solidariteit die ingebakken zit in onze sociale zekerheid toch sterk gelinkt wordt aan profitariaat.

In een Antwerps ziekenhuis lijdt een bejaarde dame, omgeven door goede professionele en familiale zorgen. Ook dat is sociale zekerheid.

Nahima Lanjri

Paleis der Natie

1008 Brussel

Tel: 02/549 89 45

E-mail: nahima.lanjri@dekamer.be

Facebook: [klik hier](#)

Heeft U nog vragen of opmerkingen? Bent u verhuisd of is uw e-mailadres veranderd? Stuur een e-mail of bel mij gerust.

Kent u nog mensen aan wie ik deze nieuwsbrief mag sturen? Geef mij een seintje.
Nieuwsbrief gemist? Klik [hier](#) voor de voorgaande nieuwsbrieven!